

Social- og Indenrigsudvalget
Vedrørende L68

Mariager 14/1 2020

Lovhjemmel på de forebyggende foranstaltninger

Nedenfor er Servicelovens § 52a i sin nuværende ordlyd med det uønskede gennemstreget. Vi vil gennemgå hvorfor dens ordlyd ikke er tidssvarende, indholdet, det juridiske og begreber som ikke bør være længere. Vores forklaringer herpå er **skrevet med grønt**, og vi angiver hvad loven i stedet bør indeholde med **fed skrift**. Det gør vi fordi vi har oplevet i medierne, at regeringen i sine udmeldinger ikke varetager barnets ret til et familieliv, jf. Menneskerettighedskonventionens artikel 8, men taler om barnet som en plante der kan rives op med rødder og omplantes i jord med mere gødning fra Servicelovens § 176, og så forventes barnet at blomstre. Men barnet har ikke vist sig at blomstre af at blive revet op ved sine rødder, og blomsten visner da også ved at flytte blomsten op, i stedet for at gøde den familie barnet er født ind i. Bestemmelsen omhandler også indsatser overfor børn med handicaps, hvorfor Handicapkonventionens artikel 30, stk. 2 om barnets ret til udvikling af sit potentiale bliver taget med af os. Vi vil hjælpe med at vise hvordan lovhjemlen og refusionen kan sikre barnet at blive ved sin familie i nedenstående.

Servicelovens § 52a – Børns trivsel og familiestøttende tiltag

§ 52a. Kommunalbestyrelsen **skal** her bør fremgå en garanti til at sikre barnets ret til at værne om barnets familieliv, som Danmark har inkorporeret at ville efterleve, jf. Menneskerettighedskonventionens artikel 8 træffe afgørelse om at yde økonomisk støtte til forældremyndighedsindehaveren, når det må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til et barns eller en ungs særlige for så kan børn ikke adskilles fra deres forældre, der er udsat for de udhulede ydelser fra Aktivloven behov for støtte, jf. dog stk. 2. Der kan **skal** ydes økonomisk støtte til:

- 1) Udgifter i forbindelse med foranstaltninger efter § 52, stk. 3, eller efter §§ 13 og 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, eller hvis støtten erstatter en ellers mere indgribende og omfattende foranstaltning efter § 52, stk. 3, eller efter §§ 13 og 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.
- 2) Udgifter, der bevirker, at en anbringelse **adskillelse mellem barn og forældre** uden for hjemmet kan undgås, **det er ikke hjemmet, men relationen, der er det vigtige at værne om her** eller at en **genforening af barn og forældre** hjemgivelse kan **det har Menneskerettighedsdomstolen i Strassburg gjort rede for, at staten er forpligtet til, jf. Lobben vs. Norge, afgørelse af 9/10 2019 fremskyndes. Herunder vejledning i forælderrollen, praktisk støtte og andre nødvendige hjælpeforanstaltninger til en almindelig hverdag på trods af handicap. Barnets ret til sine forældre understøtter dette.**
- 3) Udgifter, der kan bidrage til en stabil kontakt mellem forældre og barn under barnets anbringelse uden for hjemmet. **Dette vil sikre barnet ro, stabilitet og kontinuitet trods adskillelsen mellem barn og forældre.**

Stk. 2. Støtte efter stk. 1, nr. 1, kan kun ydes, når forældremyndighedsindehaveren ikke selv har tilstrækkelige midler til det.

Stk. 3. Kommunerne kan få statslig refusion for stk. 1, for at give kommunerne et økonomisk incitament til at understøtte familier, på trods af behov for støtte til at være en harmonisk familie. Sætserne for statslig refusion til de forebyggende foranstaltninger udgør 50 procent for årlige beløb på 100.000-400.000 kr. Satsen for forebyggende foranstaltninger udgør 75 procent for årlige beløb på 400.000-800.000 kr. Satsen for forebyggende foranstaltninger udgør 100 procent for årlige beløb på mere end 800.000 kr. Den større refusion på forebyggende foranstaltninger svarer til, at kommuner kan få refusion på ALLE udgifter til familien ved adskillelse mellem barn og forældre i dag, jf. Servicelovens § 176. Ved større refusion til hjemmeboende børn end børn der er adskilt fra deres familie, gives et incitament til at understøtte relationen mellem barn og forældre, adskilt eller ej.

Et bud på at sikre børn og forældre at forblive sammen

Serviceovens § 52a. Børns trivsel og støttende tiltag

§ 52a. Kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om at yde økonomisk støtte til forældremyndighedsindehaveren, når det må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til et barns eller en ungs behov for støtte, jf. dog stk. 2. Der skal ydes økonomisk støtte til:

- 1) Udgifter i forbindelse med foranstaltninger efter § 52, stk. 3, eller efter §§ 13 og 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, eller hvis støtten erstatter en ellers mere indgribende og omfattende foranstaltning efter § 52, stk. 3, eller efter §§ 13 og 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.
- 2) Udgifter, der bevirker, at adskillelse mellem barn og forældre eller at en genforening af barn og forældre fremskyndes. Herunder vejledning i forælderrollen, praktisk støtte og andre nødvendige hjælpeforanstaltninger til en almindelig hverdag på trods af handicap. 3) Udgifter, der kan bidrage til en stabil kontakt mellem forældre og barn under barnets anbringelse uden for hjemmet.

Stk. 2. Støtte efter stk. 1, nr. 1, kan kun ydes, når forældremyndighedsindehaveren ikke selv har tilstrækkelige midler til det.

Stk. 3. Kommunerne kan få statslig refusion for stk. 1, for at give kommunerne et økonomisk incitament til at understøtte familier, på trods af behov for støtte til at være en harmonisk familie. Sætserne for statslig refusion til de forebyggende foranstaltninger udgør 50 procent for årlige beløb på 100.000-400.000 kr. Satsen for forebyggende foranstaltninger udgør 75 procent for årlige beløb på 400.000-800.000 kr. Satsen for forebyggende foranstaltninger udgør 100 procent for årlige beløb på mere end 800.000 kr.

Sammenfattende

Det vil give os forældre og vores børn en retssikkerhed, at de udhulede ydelser i Aktivloven mv. ikke kan misbruges til at adskille forældre og barn. I dag er hver 10. langtidsledige adskilt fra sit barn. Ved tilstrækkelig refusion på disse familiestøttende tiltag kan retten til et familieliv effektivt respekteres, som Danmark har inkorporeret i dansk lov at være forpligtet til via Menneskerettighedskonventionens artikel 8. fattigdom hindrer derved ikke børns ret til at være ved deres familie og have mad i køleskabet.

Danmark har ratificeret Handicapkonventionen og skal derved efterleve dens indhold i lovgivningsprocessen, da Folketinget er en myndighed, der er forpligtet til at overholde Handicapkonventionen i Folketingets arbejde. **68 procent** af børn adskilt fra deres forældre har 'adfærdsvanskeligheder', hvilket vi som forening synes lugter langt væk af børn med handicaps, jf. også den nuværende lovgivnings ord om 'behandlingsbehov'. Børn med handicaps har krydsende diskrimineringsaspekter i sager om adskillelse af forældre og barn, da børn med manglende udvikling grundet handicap er særligt udsat, hvorfor en beskyttelse i form af statslig refusion i denne bestemmelse er særlig vigtig. Kommunen afholder jo stadig udgifter til mange øvrige udgifter til børn med handicaps kommunalt, selvom denne bestemmelse vil få større statslig refusion. Derfor er refusionen større hertil end til Serviceovens § 176, hvoraf sidstnævnte refunderer ALLE samlede udgifter til en familie ved adskillelse af barn og forældre.

Vi kan godt se at regeringens udspil, hvor det kun er de forebyggende foranstaltninger, som bliver refunderet af staten ikke vil konkurrerer med det større økonomiske incitament til at adskille børn fra deres familier med disse støttebehov, når refusionen først starter ved 840.000 kr. og er så lav. Adskillelser af børn og forældre koster langt mere end familiestøttende tiltag, hvorfor den statslige refusion bør starte ved et meget mindre beløb, hvilket vi har givet et bud på i ovenstående. Vi ser frem til en lovændring, der effektivt beskytter retten til at være en familie, jf. Menneskerettighedskonventionens artikel 8.

Venlig hilsen

Kristina Kiettelmann Jensen – bestyrelsesmedlem i Foreningen Klip – Forældre til anbragte børn
Vejrmøllegården 20
9550 Mariager
Tlf: 60677647